

Mama Et Muse 1/1

Μαύροι κύκλοι, το βλέμα
απλάνες και κουρασμένο
σ' ένα πρόσωπο που δε
δείχνει διόλου
εμπνευσμένο
για πάθη κι έρωτες
παραείναι εξαντλημένο
στη φασαρία αυτή πως να
συγκεντρωθεί

Φωνές που μέρα νύχτα
αντηχούν
μικρές διαπεραστικές
φωνές που απαιτούν
να παίξουν, να ντυθούν,
να εξυπηρετηθούν
χωρίς εξαίρεση και
διακοπή

Μικρές τσιριές που δε
δικαιολογούν αναμονή
τραγούδια αγάπης δεν τις
συγκινούν πολύ
της Μούσας οι πιο
ανελέητοι εχθροί
πλάσματα τόσο δα μικρά

Τα έστειλε η ίδια άραγε
επίτηδες, γιατί ξεχνούσα
καθώς κατάπληκτη τον
έρωτα εξιστορούσα
τι δαιμονίζει, για τη βίαιη
φύση του απορούσα
τώρα μου είναι γνωστά
τα μυστικά

Υπεράνθρωπη μαμά

τραγούδησε αν μπορείς
τον έρωτα
Κι είναι η απόδειξη πως
επιμένω στωικά
της παντοδυναμίας σου
έρωτα

Dark rings, eyes staring at
nowhere, looking weary
on a face that looks
anything but inspired
for desires and passions too
exhausted
how could it ever
concentrate in this noise

Voices echoing night and
day
little creepy voices who
demand
to play, to get dressed, they
demand help
without an exception or a
break

Little screams, they will not
take waiting
love songs do not seem to
really touch them
the most merciless enemies
of the muse
these very small creatures

Maybe it was her who send
them to me, because I kept
forgetting
while I sang stunned about
love
the things it makes
immortal, I've been
wondering about the
violence of its nature
now I've figured its secrets

Superhuman mama
sing about love if you can

My stoical incistance is the
evidence
of your almightiness, love

Schwarze Augenringe, der
Blick glasig und müde
auf einem Gesicht, das alles
andere aussieht, als
inspiriert
für Liebe und Leidenschaft
ist es zu erschöpft
wie kann es sich
konzentrieren in diesem
Krach

Stimmen, die Tag und
Nacht erklingen
kleine, aufdringliche
Stimmen, die verlangen
zu spielen, sich anzuziehen,
sich bedienen zu lassen
ohne Ausnahme und Pause

Kleine Schreie, die kein
Abwarten dulden
Liebeslieder berühren sie
nicht sonderlich
die unerbittlichsten Feinde
der Muse
ganz kleine Wesen

Schickte sie sie mir
womöglich selbst, weil ich
vergaß
während ich erstaunt von
der Liebe erzählte
das, was sie verewigt, ich
wunderte mich über die
Gewalt ihrer Natur
jetzt sind mir die
Geheimnisse bekannt

Übermenschliche Mama
besinge doch die Liebe,
wenn du kannst

Und die Tatsache, dass ich
stoisch darauf beharre
ist der Beweis deiner
Allmacht, Liebe